
PALAU BORGHESE

Autor:
Data de publicació: 01-06-2024

Per a altres significats, vegeu Palazzo Borghese (muntanya).

Palazzo Borghese

La façana principal

Wikimedia | © OpenStreetMap

Feu clic al mapa per veure-la a pantalla completa

Informació general

Ubicació
Roma, Itàlia

Coordenades
41° 54′ 14″ N, 12° 28′ 35″ E

El Palazzo Borghese és un palau de Roma, Itàlia, la seu principal de la família Borghese. Va rebre el sobrenom d'il Cembalo ("el clavicèmbal") a causa de la seva inusual planta trapezoïdal; la seva façana més estreta dóna al riu Tíber. L'entrada a l'extrem oposat de l'edifici, el "teclat" del cembalo, dóna a la Fontanella di Borghese, amb una altra en una gran façana flanquejant a la Piazza Borghese que s'estén per una façana lleugerament inclinada que baixa per Via Borghese cap al riu. Ambdues entrades desemboquen en un gran pati a un costat del qual hi ha una arcada oberta de dos nivells, amb columnes dòriques i jòniques aparellades, que emmarca el jardí més enllà.

El primer pis del palau és la seu de l'Ambaixada d'Espanya a Itàlia des de 1947.

Història

La façana posterior de Flaminio Ponzio del Palazzo Borghese al riu Tíber

L'historiador de l'arquitectura Howard Hibbard ha demostrat que la secció de nou crugies del palau a la Piazza Fontanella Borghese es va iniciar el 1560/61 per Monsenyor Tommaso del Giglio, l'escut d'armes o stemma del qual romanen sobre la porta de la Piazza Borghese, i suggereix que l'arquitecte era Vignola,[1] una atribució acceptada per Anthony Blunt,[2] considerada concloent per James S. Ackerman[3] i seguit per altres estudiosos des de llavors, amb intervencions més o menys reduïdes de Longhi. Abans de la mort de Tommaso del Giglio el 1578, la façana i l'única però indocumentada arcada de dues columnes de dos pisos del pati s'havien establert, un esquema conceptual de Vignola, va suggerir Hibbard, però que va ser dut a terme el 1575-78 per Martino Longhi el Vell. Longhi va ser retengut pel cardenal Pedro Deza, que va comprar la propietat el 1587, però sembla que va fer poc més que continuar el gran pati.

El cardenal Camillo Borghese va comprar l'estructura el 1604 i va adquirir més propietats adjacents cap al riu. [4] Quan el cardenal es va convertir en papa Pau V el 1605, va donar el palau als seus germans, però va continuar encarregant l'obra, que va ser portada endavant vigorosament, al principi per Flaminio Ponzio, i completada després de la mort de Ponzio el 1613 per Carlo Maderno i Giovanni Vasanzio. Ponzio va ampliar el pati quadrat de cinc a set crugies, i l'escala ovalada entre el pati i un jardí que s'estenia fins a la Ripetta. També va construir la façana secundària a la Piazza Borghese i cap al Tíber, amb balcons sobre l'entrada rústica a la Via di Ripetta.

A la mort del seu oncle, el cardenal Scipione Borghese va fixar la seva residència i es va comprometre a canviar el jardí per una loggia i un jardí penjant. [5]

El 1671-76 Carlo Rainaldi va afegir noves característiques per al príncep Giovan Battista Borghese; els canvis més extensos es van fer a la planta baixa recentment elevada de la llarga ala que s'estenia cap al Tíber, acabant amb vistes al riu, que els borghese van trobar els espais d'habitatge més agradables: Rainaldi va afegir la loggia columnar a la façana final de Ponzi (il·lustració, dreta), i a l'interior una capella ovalada ricament estucada, i l'estreta galeria de volta de canó, els detalls decoratius cortonescos, molt carregats, dissenyats per Giovan Francesco Grimaldi (1606-1680). [6]

El Porto di Ripetta, el port de Roma, es trobava a la vora del riu Via di Ripetta. Des de 1707, el costat tíber del Palazzo Borghese hauria passat per alt els passos escenogràfics del Porto di Ripetta dissenyat per Alessandro Specchi. El port va ser destruït al segle 19 amb el desenvolupament de Lungotevere. [7]

Visió general

Les façanes principals tenen tres pisos amb dos altells inserits entre ells i els dos majestuosos portals estan flanquejats per columnes i un balcó. A través del portal de la Piazza Fontanella Borghese, una vista a través del pati se centra en una de les fonts de paret del jardí més enllà.

L'edifici té un magnífic pati interior, envoltat de noranta-sis columnes de granit i decorat amb estàtues, un nimfeu i altres característiques, així com un jardí tancat amb tres fonts-paret de nínxol construïdes segons dissenys de Johann Paul Schor i acabades per Rainaldi per al príncep Giovan Battista Borghese el 1673. [8] La cort ha estat descrita com "una de les més espectaculars existents, no només a Roma". [9]

La façana cap a la Piazza Fontanella Borghese s'enfronta a un altre palau Borghese, reconstruït al segle 16 per Escipió Borghese per allotjar els membres menors de la família, els estables i els servents.

El Palazzo Borghese va ser la seu original de la col·lecció d'art de la família, amb obres de Rafael, Tiziano i molts altres, transferits el 1891 a la Galleria Borghese de Villa Borghese.

L'escena del balcó de la pel·lícula de 1968 Romeu i Julieta no es va filmar en aquest Palazzo Borghese, sinó al Palazzo Borghese d'Artena, als afores de Roma.

Notes

^ Hibbard, El Palazzo Borghese (Roma: Acadèmia Americana) 1962. Les atribucions anteriors van ser a Martino Longhi

el Vell, un arquitecte que no va mostrar tanta imaginació i vitalitat en cap altre lloc, i que encara no es trobava a Roma el 1560-61.

^ Ressenya de Hibbard 1962 a The Burlington Magazine 105 No. 729 (desembre 1963), pàg 566.

^ Revisant Hibbard, 1962 a The Art Bulletin 45.2 (juny 1963), pp. 163-164,

^ Això incloïa una estructura del segle 16 propietat dels Farnese, que explica la torçada a la façana.

^ Contudent, Antoni. Guia de la Roma barroca, Granada, 1982, p.167. El gravat de Falda de Porto di Ripetta a la dècada de 1660 que mostra la loggia, els jardins i la porta vistos des del costat del Tíber, és publicat per Blunt, 1972, p.254, il·lustració 104

^ Aquesta galleria transversal no era l'antiga pinacoteca del palau. (Howard Hibbard, "Estudis del Palazzo Borghese - II: La Galleria" The Burlington Magazine 104 No. 706 (gener de 1962), pp. 9-20.)

^ Vegeu la vista gravada anònima del Porto di Ripetta dissenyat per Specchi a Blunt, 1982, p.254, il·lustració 254

^ Howard Hibbard, "Palazzo Borghese Studies I: The Garden and Its Fountains" The Burlington Magazine 100 No. 663 (juny de 1958), pp. 204-212, 215.

^ Zeppegno, citat a [1].

Referències

Fischer, Heinz-Joachim (2001). Rom. Zweieinhalb Jahrtausende Geschichte, Kunst und Kultur der Ewigen Stadt. Colònia: DuMont Buchverlag.

Henze, Anton (1994). Kunstführer Rom. Stuttgart: Philipp Reclam.

Rendina, Claudio (1999). Enciclopèdia di Roma. Roma: Newton Compton.

Hibbard, Howard. (1962) El Palazzo Borghese (Roma: Acadèmia Americana) Les biografies de Longhi i Ponzio es troben als apèndixs.

Touring Club Italiano, (1965)Roma e Dintorni

Enllaços externs

Pàgina amb lletra antiga del palau

A Wikimedia Commons hi ha contingut multimèdia relatiu a: Palazzo Borghese (Roma)